

Olv.: Lev 13,1-2.44-46 – 1Kor 10,31-11,1 – Mk 1,40-45

Jézus meggyógyít egy leprást

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Napjaink legtöbbjét másutt töltjük, nem az Isten házában. Persze az igazság akkor is igazság, ha egyet állítunk szembe millióval. Egynek is lehet igaza a millióval szemben. Ha erre gondolunk, akkor van igazsága ennek az éneknek: „A Te házában egy nap ezernyi másnál többet ér!” Nyilvánvaló az igazsága ennek a mondatnak. Isten nélkül az összes többi nap a semmibe hull. Ha nincs köze életünkhöz az Isten törvényének, sem az Isten szeretetének, akkor ugyan mit ér? E miatt szenved az emberiség, e miatt szenvedünk, mert ez az igazság nincs jelen átütőerővel a mindennapjainkban.

El kellene komolyan gondolkodni azon, hogy nincs individualista kereszténység. A kereszténység közösség. Lehet egy ember nagyon jó úgy, hogy nem keresztény, de kereszténynek lenni csak a közösségben lehet. Nem organizáció a kereszténység, hanem organizmus, élő közösség. Jézus ezt így mondta: „Én vagyok a szőlőtő, ti vagytok a szőlővessző.” Erről az élő egységről van szó. Végeredményben mi emberek mindannyian egymással erre az élő egységre vágyakozunk. Vagy élő egységben vagyunk egymással, vagy eljárnak egymás mellett és még talán el is hisszük magunknak, hogy milyen tökéletesek vagyunk, milyen jók vagyunk. Nézzünk most önmagunkba és gondolkodjunk el azon, mit is jelent nekünk a kereszténységünk, amely az Isten országának földi jegyeit kell, hogy viselje.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Hallgatva ezt a mai evangéliumot, nagyon könnyű kapcsolatot teremtenünk azzal a gondolattal, amivel elkezdtek ezt az idei esztendőt, a zöld vasárnapokat. Az volt az üzenete, hogy legyen ennek az idei esztendőnek központi gondolata: „A kereszténység lényegének a meghatározása és igazítsuk ehhez az életünket!” Ilyen egyszerűen fogalmaztuk ezt meg: „Jót tenni!” Ugyanis a jó az Istenre utal. Azt olvastuk a Szentírásban: „Isten mindent jól tett! Isten mindent jónak teremtett!” Tehát a jó mindenképpen az Isten felé fordítja a figyelmünket, a gondolatainkat. Ha az ember emberhez méltó életet akar élni, akkor innen kell tájékozódnia.

Miképpen valósulhat meg az Isten országa?

Ez a mai evangélium azt fogalmazza meg, azt mutatja be, hogy ebben a világban hogyan valósulhat meg a jó. Egyáltalán nem egyszerű. Sok mindennel konfrontálódni kell, sok mindent meg kell tartani, ha meg akarjuk tenni, meg akarjuk cselekedni a jót. Ez az utolsó mondat amit hallottunk, hogy özönlöttek Jézushoz az emberek: valamit megsejtettek, megéreztek. Jézus az Isten akarata szerinti emberi életnek a mintája, példája. Jézus eljövételével elkezdődött ebben a világban az Isten országa. Ez a mai evangélium arról tudósít bennünket, hogy hogyan is. Ezt így is mondhatnám:

Mindent Isten dicsőségére és az emberek javára!

Nem könnyű ezt megvalósítani. Viszont az ember, amikor az életről gondolkodik, akkor nem lehet kihagyni ezt a kérdést. Ennek a kérdésnek a megválaszolásától függ a mi egész életünk, a világ sorsa. Az evangélista azt mondja:

***Jézussal elkezdődött az Isten országa!
Valami új kezdődik el az emberi történelemben.***

Mi ez az egészen új? Negatív megfogalmazással: nem az, amit az Ószövetség képvisel, hanem az, amit - azt megtartva, de vele szemben - Jézus képvisel. Jézus formatartó és formabontó. Jézus törvénytartó és törvényszegő. Törvény igen, de szeress úgy, ahogy az Isten szeret. Valahol itt van minden kérdésnek a nyitja, mert Jézus megtartja a törvényt, de úgy szeret, ahogy Isten szeret. Itt látszólag összeütközés lehet. Beszélt arról: „Nem azért jöttem, hogy megszüntessem a törvényt hanem, hogy tökéletessé tegyem.” Másutt arról szól: a betűről, hogy a Lélek éltet. Ezt a feszültséget kell feloldanunk. A betűnek és az életnek a viszonyát kell az embernek vizsgálgatni, mert Jézust azzal vádolták, hogy semmibe veszi az ószövetségi, a mózesi törvényt. Egy Lázadó, aki semmit nem vesz figyelembe. Szó sincs róla.

***Törvények igen, de szeretni úgy, ahogy az Isten szeret.
Jézus, amikor elbúcsúzik az apostoloktól, akkor ezt mondja:
„Szeressétek egymást úgy, ahogy Én szerettelek titeket!”
Ezzel a testamentumával Jézus tökéletesen kijelöli az utunkat.***

Jézus meggyógyít egy leprást

Ha most magára a gyógyításra gondolunk, akkor a mózesi törvények értelmében a leprásnak el kellett különülnie. Fertőző betegségről van szó. Mi történik? Ez az ember veszi a bátorságot és elindul Jézus felé. Nem az történik, amire kötelezve volt, hogy kiabáljon, hogy ne is közelítsen arra felé senki, ahol ő van, hanem ő indul Jézus felé. Jézus nem azt teszi, amit abban az időben az emberek ilyen esetben tesznek, hanem odalép és meg is érinti. Meg is érinti ezt a beteget. Ez rebellis cselekedet, törvényszegő cselekedet, de ugyanakkor az üzenet így hangzik: „Menj, mutasd meg magadat a papnak és ajánld föl gyógyulásodért az áldozatot, mert ezt írja elő a törvény.” Megtehetette volna Jézus, hogy ugyanúgy távol tartja magától ezt az embert, mint a többiek tették, akkor ez az ember nem gyógyul meg és még a lelkiismerete is nyugodt lehetett volna, hiszen a törvény így írta elő. Jézus ezzel nem törődik, mert: Te szeress úgy, ahogy az Isten szeret. Az Isten jót akar, és az Isten életet akar. Jézus odalép és megérinti, de ezzel egy időben hangsúlyozza a törvényt: Menj és ajánld föl az áldozatot, mert a pap feladata a törvény szerint, hogy megállapítsa a gyógyulást. Mi történik?

Jézus találkozik egy emberrel.

A találkozás csak úgy lehetséges, ha közel lép hozzá. Megérinti.

Meggyógyul az illető, de ennél sokkal többet is kap még.

Befejeződik az ő gyógyulása, mert visszavezeti a közösségbe.

Nem elég meggyógyítani valakit, hanem vissza kell segíteni oda, ahol a helye van.

Isten szeretetét sugározzuk ebbe a világba!

Ez a mai üzenet arról szól, - és a csoda is csak ezt jelenti - hogy elkezdődött az Isten országa ebben a világban.

Ez az által van jelen, hogy megvalósul a jó.

A jó csak úgy valósulhat meg, ha az ember Istenre figyel.

Jézus ezt így mondja: „Isten dicsősége és az emberek java.”

Ezáltal valósul meg a földön az Isten országa.

A szentek ebből valamit megsejtettek. Teréz Anya összeszedte ott Indiában az utcára kitett szerencsétleneket. Mit mond Teréz Anya? Mindezt azért teszi, hogy egyetlen ember se haljon meg úgy, hogy nem ismeri meg az Isten szeretetét. Testvérek! Erről szól az élet. Egyetlen ember se haljon meg úgy, hogy nem ismeri meg az Isten szeretetét. Most ne a kórházi betegekre gondoljunk, gondoljon mindenki a férjére, feleségére, a gyerekeire, szüleire....

***Egyetlen ember se élje úgy a napjait az én közelemben,
 hogy nem ismeri meg az Isten szeretetét!
 Ha ez nem történik meg, akkor valamit végérvényesen elvettünk.
 Ha igen, akkor az élet győz!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Az ószövetségi gondolkodás a betegséget és a bűnt összekapcsolta. A betegséget valamilyen bűn következményeként értelmezte. Jézus gondolkodása homlokegyenest ellenkezik ezzel. Jézus nem azzal foglalkozik, hogy mi a betegség oka, hanem egyszerűen kifejezi az Isten irgalmát, az Isten megmentő szeretetét, az Isten jóságát. Jó lenne egy kicsit többet gondolni erre, mert azért eléggé ószövetségi módon gondolkodunk. Amikor nyomorultakkal találkozunk, akkor olyan könnyen megfogalmazzuk, hogy miért jutott oda. Próbáljunk jézusi módon gondolkodni, akkor sok minden másképpen lesz, elsősorban a szívünkben, de a környezetünkben is.

Kubában Olajo Valdesz volt az utolsó Irgalmas Rendi szerzetes, aki éveken át egyedül, üldöztetések közepette is kitartott és az Irgalmas Rendi szellemiséget, lelkiséget képviselte, hordozta. Három évvel ezelőtt ünnepélyesen boldoggá avatták, nagy gondok és problémák közepette. Például Kubában egyetlen egy kubai származású pap sincs. Aki pap van, az mind elsősorban mexikói, vagy különböző Közép-Amerikai származású. Így működnek az istentelen erők! Betegek világnapja után vagyunk. Egy Irgalmas Rendi szerzetes emlékét idéztük. Kérjük Isten kegyelmét az Irgalmas Rendiek, a papok és mindannyiunk számára, hogy meg tudjuk mutatni Isten gyógyító szeretetét egymásnak.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Isten áldása erősítsen bennünket abban, hogy meg tudjuk tenni azt a jót, amit csak mi tudunk megtenni. Itt nem is azt hangsúlyoznám, hogy mi, **hanem én!** Könnyű azt mondani: mi, mi. Én, pontosan, konkrétan mindegyikünk. Nagy kísértésünk, hogy majd a másik megteszi. Számptalan dologgal vagyunk így. Nem! Mindenkinek meg kell tenni azt, ami rá tartozik, és ami csak általa valósulhat meg. Nagy kísértés az is, hogy megbélyegzünk valakit és ez ragyogóan fölment bennünket a kötelezettség alól. A lepra egy súlyos betegség volt. Sok mindenkit leprásnak nyilvánítottunk, bélyeget sütünk rá és már úgy gondoljuk, hogy nincs is semmi dolgunk, semmi kötelezettségünk. Leprás. Legyünk már egyszer magunknál.

***Kérjük az Isten segítségét, hogy végre valami történjen általunk,
 mert Jézus Isten szeretetét mutatta meg.
 A keresztény ember küldetése, hogy vigye tovább ezt a művet!***

+ Á L D Á S +